

SOLOMONS GERŠOVS

SOLOMON GERSHOV
SOLOMONS GERŠOVS
СОЛОМОН ГЕРШОВ

Solomona Geršova liktenī īpaši nozīmīgas trīs pilsētas - Daugavpils, Vitebska un Ļeņingrada. Viņš ir dzimis 1906. gadā, Daugavpilī, tolaik Dvinskā, un tur dzīvojis pirmos četrus dzīves gadus. Vitebskā pavadījis savu bērnību un jaunību. Sācis zīmēt jau ļoti agri. Piecus-sešus gadus mācījies pie J.Pena un saņēmis labu akadēmisko izglītību. S.Geršovs strādāja kopā ar K.Maļeviču un viņa skolniekiem, taču viņu supremātiskie meklējumi un tiekšanās pēc "jaunas mākslas apstiprināšanas" S.Geršovam nebija tuvi. Toties viņš labprāt kopā ar M.Šagālu devās gleznot skices, apbrīnoja viņa darbus, mākslinieciskо brīvību, vienmēr atcerējās (vēlāk arī sekoja) vienkāršu padomu: "Neskaties uz citiem, dari savu".

Petrogradā (kopš 1924. gada pārdēvēta par Ļeņingradu) ieradās 1922. gadā 16 gadu vecumā. Mācījās Mākslinieku atbalsta biedrības skolā, strādāja par uzraugu Ziemas pils zālēs, rīkoja pirmās personālizstādes, aizstāvēja savu gleznieciības redzējumu P.Filonova skolnieku vidū, draudzējās ar D.Šostakoviču, I.Sollertinski, E.Garinu, B.Erbšteinu, V.Dmitrijevu, V.Kostrovicku, biedrojās ar "Krug" ("Aplis") māksliniekiem un atkal un atkal mēģināja izprast K.Maļeviča idejas. Bet saprata ko citu - mākslā galvenais ir tēlainība, iekšējais saturs un emocijas; ja šo īpašību nav, tad formāli meklējumi un ārēji efekti skatītājus nepiesaista.

Šai periodā radītie S.Geršova darbi gandrīz nav saglabājušies - palikuši tikai daži zīmējumi un divas bērnu grāmatas ar viņa ilustrācijām.

1932. gadā viņam nācās pamest Ļeningradu, un labā radošu cilvēku sabiedrībā - ar māksliniekiem B.Erbšteinu un J.Safonovu, dzejniekiem D.Harmu un A.Vedenski - viņš devās pirmajā trimdā uz Kursku. Vēlāk S.Geršovs dzīvoja Maskavā, kara laikā strādāja Sibīrijā, bet kopš 1948. gada astoņus gadus pavadīja Vorkutas nometnē. Izdzīvoja. Turpināja zīmēt - daudzi nometnē zīmēti ieslodzīto portreti saglabājušies. 1956. gadā atgriezās Ļeņingradā.

Pēdējo trīsdesmit dzīves gadu laikā - no 1956. gada līdz 1989. gadam - radīja ļoti daudz gleznieciības un grafikas darbu savā individuālajā manierē un visbiežāk unikālajā autora jauktajā tehnikā: tempera, guaša, akvarelis, tuša uz papīra, kartona, tapetēm, folijas, avīzes...
Mākslas izstādes rīkotas Ļeņingradā, īpaši bieži Gruzijā, bet sākot ar 1965. gadu arī ārzemes - Anglijā un ASV, kur mākslinieks tika uzskatīts par M.Šagāla un H.Sutina ideju turpinātāju. XX gs. 60. gados Ļeņingradas mākslinieks A.Enders nosauca S.Geršovu par gleznieciības improvizācijas stila meistaru, kas balstās uz savas kultūras pieredzi.

S.Geršova darbu "improvizācijai", "spontanitātei" pamatā vienmēr ir bijusi laba zīmēšanas skola. Viņu labi mācīja J.Pens, A.Eberlings, bet 1930. gadu beigās R.Faļks: "Gleznošana - tā ir pareiza krāsa pareizā vietā. Bet pareiza vieta - tas ir tas, ko pieņemts uzskatīt par zīmējumu".

Koncerts no cikla “Mūzika” (fragments)

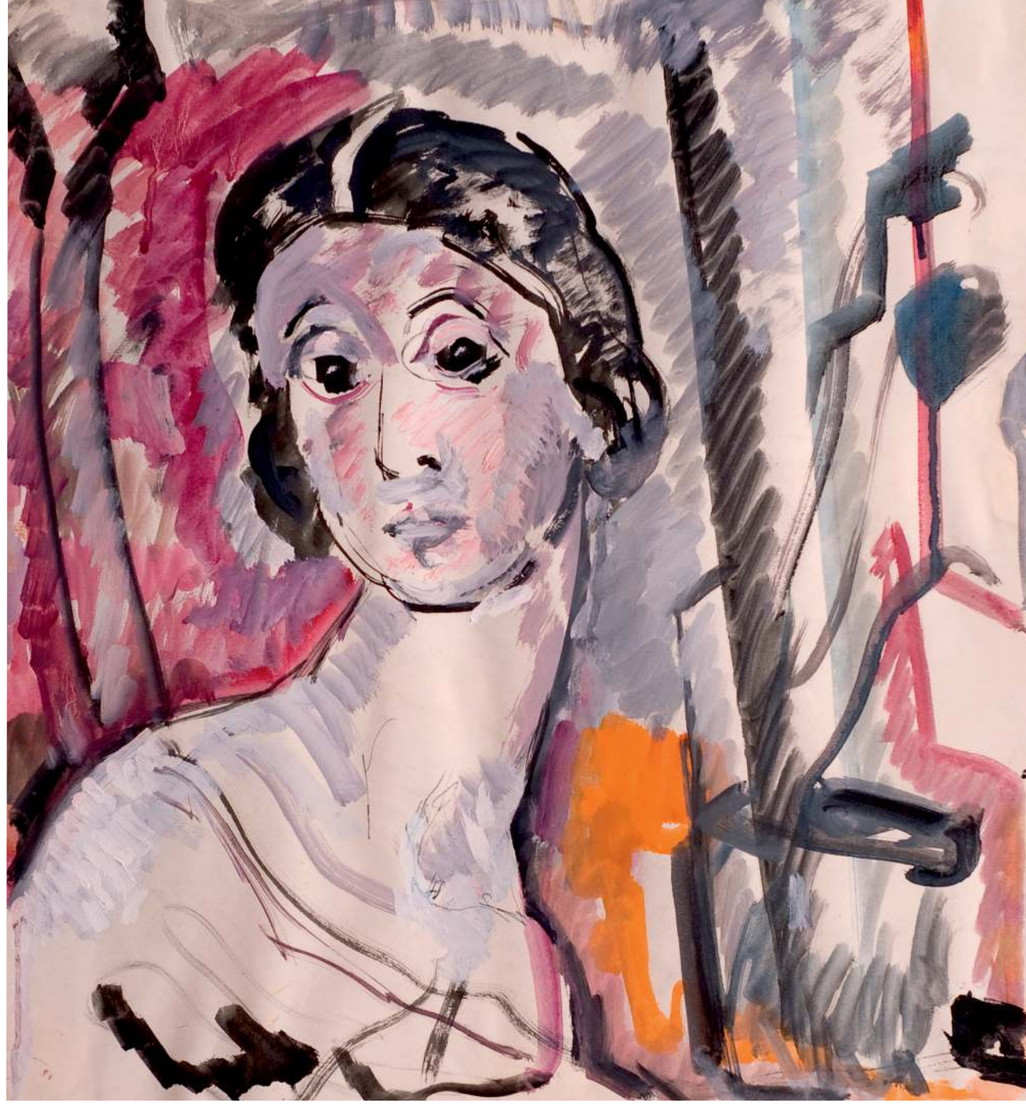
Zīmēja un gleznoja... visu! Vitebskas, Ļeņingradas, Pleskavas, Gruzijas, Latvijas, Igaunijas ainavas, visas vietas, kur ir bijis; dažādas klusās dabas; muzikantu, mākslinieku, komponistu, baleta dejotāju, zinātnieku portretus. Dažus (D.Šostakoviču, P.Filonovu, M.Šagālu) viņš pazina personīgi, citus (Mikelandželo, Bēthovenu, Mocartu, Rembrantu) "pazina" iztēlē. Gleznoja Lielajam Tēvijas karam veltītas kompozīcijas, un traģēdiju Spitakā, kas bija viņu satriekusi līdz sirds dziļumiem; ir ļoti daudz variāciju par dejas un mūzikas tēmu, senkrievu gleznieclību; ir ebreju svētku sižeti pēc Šoloma-Aleihema, I.-L.Pereca, I.Babeļa stāstu motīviem. Pat garlaicīgs televīzijas raidījums varēja iedvesmot mākslinieku radīt izteiksmīgus tēlus. Tomēr visbiežāk viņu iedvesmoja mūzika. Viens no interesantākajiem S.Geršova darbiem ir cikls "Par D.Šostakoviča septīto simfoniju", kas pārsteidza pat pašu komponistu (no šī cikla septiņi darbi šodien atrodas D.Šostakoviča ģimenes kolekcijā).

S.Geršovs - "ekspresionists". Viņa māksla - "satricinātas dvēseles ainava" un "dvēseles kliedziens" (tā nosaukts viens no vēlākajiem mākslinieka darbiem). "Pacelties līdz debesīm un kliegt visai pasaulei par tās dīvainību un nepilnību" - ar to pēc S.Geršova domām jānodarbojas māksliniekam. Sakāpināta pasaules uztvere, subjektivitāte un emocionalitāte uztverē deformē priekšmetus un telpu, ģenerē spriegumu krāsās, izraisa triepiena un līnijas vibrāciju, drošu kadru kompozīciju.
Mākslinieks S.Geršovs, būdams jautrs un asprātīgs cilvēks, bija apveltīts ar "traģikas sajūtu", kas raksturīga visiem lielajiem dažādu laika posmu, stilu, virzienu māksliniekiem un izpaužas ne tikai sižetos, bet pašas mākslas valodas īpašībās.

Viņš bieži gleznoja "atvadīšanos", "pavadīšanu", "bēres" - dzīvi kā ceļu līdz nāvei. Nav nejaušība, ka viens no galvenajiem S.Geršova mākslas darbiem - cikls "Rekviēms" - radīts sakarā ar viņa sievas V.Kostrovickas, balerīnas un pedagoga, nāvi. "Mirst visi, taču cilvēka prāta un talanta darbības pēdas paliek uz visiem laikiem" - rakstīja mākslinieks savās atmiņās. Daiļrade - nāves, cilvēka eksistences mūža gala pārvarēšana, cilvēka glābiņš no eksistenciālas vientulības šajā pasaulē. Tāpēc S.Geršova galvenais varonis - Mākslinieks, kura tēls slēpjas viņa mākslas dažādās tēmās, sižetos, motīvos.

"Ģenialitātes apoteoze, ar to ir domāts (un principiāli) dzīves sabrukums" - tā raksturo Geršovu viens no viņa jaunākajiem laikabiedriem, Ļeņingradas nonkonformistu kustības "hronists" mākslinieks A.Basins. Viņaprāt S.Geršovs iemiesoja tādu pašu radītāja tipu kādi bija Mikelandželo, Rembrants, Bēthovens, Mocarts. "Dzīves sabrukums" Geršova gadījumā nozīmē to, ka viņu pilnībā apmierināja ļoti minimāli dzīves labumi un neinteresēja sociālais statuss un regālijas. (Lai tikai būtu iespēja strādāt!). Viņš bija "neērts" mākslinieks - nekaunīgs, kategorisks vienīnieks, kurš ļoti nopietni, bez ironijas, attiecās pret daiļradi kā pret cēlu kalpošanu un iekšēju pienākumu. Viss cits nebija svarīgs.

Irina Mamonova

Balerīnas V.Kostrovickas portrets

Три города особенно значимы в судьбе Соломона Гершова – Даугавпилс, Витебск и Ленинград. В Даугавпилсе, который тогда назывался Двинском, он родился в 1906 и прожил первые четыре года. В Витебске провел детство и юность. Начал рисовать. Учился лет пять-шесть у И.Пэна, получил хорошую академическую школу. Работал бок о бок с К.Малевичем и его учениками, но был очень далек от их супрематических поисков и «утверждения нового искусства». Зато ходил на этюды с М.Шагалом, восхищался его работами, артистической свободой, навсегда запомнил, (а позже воплотил) простой совет: «не смотри на других, свое делай».

В Петроград (с 1924г. переименован в г. Ленинград) приехал в 16 лет в 1922. Учился в Школе общества поощрения художеств, работал смотрителем в залах Зимнего дворца, делал первые персональные выставки, отстаивал свое живописное видение среди учеников П. Филонова, дружил с Д.Шостаковичем, И.Соллертинским, Э.Гариным, Б.Эрбштейном, В.Дмитриевым, В.Костровицкой, общался с художниками «Круга» и вновь пытался понять идеи К.Малевича. Но понял другое – главное в искусстве образность, внутреннее содержание и эмоциональность, а лишенные этих качеств формальные поиски и внешние эффекты только отталкивают зрителя. Работ С.Гершова этого времени почти не осталось – несколько рисунков, да две, иллюстрированные им детские книги.

Он покинул Ленинград в 1932, отправившись в первую ссылку в Курск с хорошей творческой компанией: художники Б.Эрбштейн и Е.Сафонова, поэты-обэриуты Д.Хармс и А.Введенский. Затем жил в Москве, во время войны работал в Сибири, а с 1948 восемь лет пропадал в Воркутлаге. Не пропал. Продолжал рисовать – многие лагерные рисунки – портреты заключенных – сохранились. В 1956 вернулся в Ленинград.

За последние тридцать лет жизни – с 1956 по 1989 – создал огромное количество живописных и графических работ в своей индивидуальной манере и чаще всего в уникальной – авторской смешанной технике: темпера, гуашь, акварель, тушь на бумаге, картоне, обоях, фольге, газете…

Выставлялся в Ленинграде, особенно часто в Грузии, а с 1965 и за рубежом – в Англии и США, где его воспринимали продолжателем традиций М.Шагала и Х. Сутина.

В 1960-е ленинградский художник А.Эндер назовет С.Гершова мастером «стиля живописной импровизации, основанной на культуре своего опыта».

«Импровизационность», «спонтанность» работ С.Гершова всегда имеет под собой хорошую школу рисунка – его хорошо учили И.Пэн, А.Эберлинг, а в конце 1930-х Р. Фальк: «Живопись – это верный цвет на верном месте. А верное место – это то, что принято считать рисунком».Рисовал и писал… всё! Пейзажи Витебска, Ленинграда, Пскова, Грузии, Латвии, Эстонии – всех мест, где довелось оказаться; всевозможные натюрморты; портреты музыкантов, художников, композиторов, балетных танцовщиков, ученых – некоторых (Д.Шостаковича, П.Филонова, М.Шагала) он знал лично, других (Микеланджело, Бетховена, Моцарта, Рембрандта) «знал» в воображении; композиции, посвященные Великой Отечественной войне и потрясшей его трагедии в Спитаке, многочисленные вариации на тему танца и музыки, древнерусской живописи, на сюжеты еврейских праздников, по мотивам рассказов Шолом-Алейхема, И-Л.Переца, И.Бабеля. На создание выразительного образа его могла вдохновить даже скучная телевизионная передача. Но более всего вдохновляла музыка. Среди самых интересных работ С.Гершова – живописный цикл «К Седьмой симфонии Д. Шостаковича», поразивший самого композитора (семь работ из этого цикла сегодня находятся в коллекции семьи Д.Шостаковича).

С.Гершов – «экспрессионист». Все его искусство – «ландшафт потрясенной души» и «крик души» (так называется одна из поздних работ художника). «Подняться до небес и кричать на весь мир о его странностях и несовершенстве» – вот чем, по его мнению, должен заниматься художник. Обостренное восприятие мира, субъективность и эмоциональность восприятия деформируют предметы и пространство, генерируют напряжение цветов, провоцируют вибрацию мазков, штрихов и смелое кадрирование композиций.

Веселый и остроумный человек, художник С.Гершов обладал «трагическим чувством», которое отличает всех больших художников разных эпох, стилей, направлений и проявляется не столько в сюжетах, сколько в особенностях самого художественного языка.

Он часто писал «прощания», «проводы», «похороны» – жизнь как путь к смерти. Не случайно одно из главных произведений С.Гершова – цикл «Реквием», написанный на смерть жены – балерины и педагога В.С.Костровицкой. «Умирают все, но следы деятельности человеческого ума и таланта остаются навсегда» – напишет он в воспоминаниях. Творчество – преодоление смерти, конечности земного человеческого существования, спасение от экзистенциального одиночества человека в этом мире. Потому главный герой С.Гершова – Художник, образ которого стоит за огромным разнообразием тем, сюжетов, мотивов его искусства.

«Апофеоз гениальности, подразумевающей (и принципиально) крах жизни» – так характеризует С.Гершова один из его младших современников, «летописец» ленинградского нонконформистского движения художник А.Басин. Для него С.Гершов воплощал тот же тип творца, что и Микеланджело, Рембрандт, Бетховен, Моцарт. «Крах жизни» в случае С.Гершова означал, что его вполне удовлетворяли самые минимальные житейские блага, не интересовал социальный статус и регалии. (Была бы возможность работать). Он был «неудобным» художником – дерзким, категоричным одиночкой, который очень серьезно, без иронии относился к творчеству как возвышенному служению и внутреннему долгу. Остальное было не важно.

Ирина Мамонова

Mākslinieks Pāvels Filonovs

Mikelandželo no cikla “Mikelandželo”

2/9 no cikla “Zemestrīce Spitakā. Armēnija”

3/9 no cikla “Zemestrīce Spitakā. Armēnija”

Zārkā likšana no cikla “Rekviēms”

Bēthovens no cikla “Mūzika”

Three towns – Daugavpils, Vitebsk and Leningrad – have been especially important in Solomon Gershov's life. He was born in 1906, Daugavpils (then Dvinsk) and spent there the first four years of his life. In Vitebsk, he spent his childhood and much of his youth. He started drawing early. For five-six years he studied with Y.Pen and received also a good academic education. He had worked together with K.Malevich and his pupils, however their ideas of suprematism and “approval of new art” did not appeal to him. But he willingly went to do sketches together with M.Chagall, admired his works, his artistic freedom and always remembered (later also followed) a simple piece of advice: “Don't look at others, do your own!”

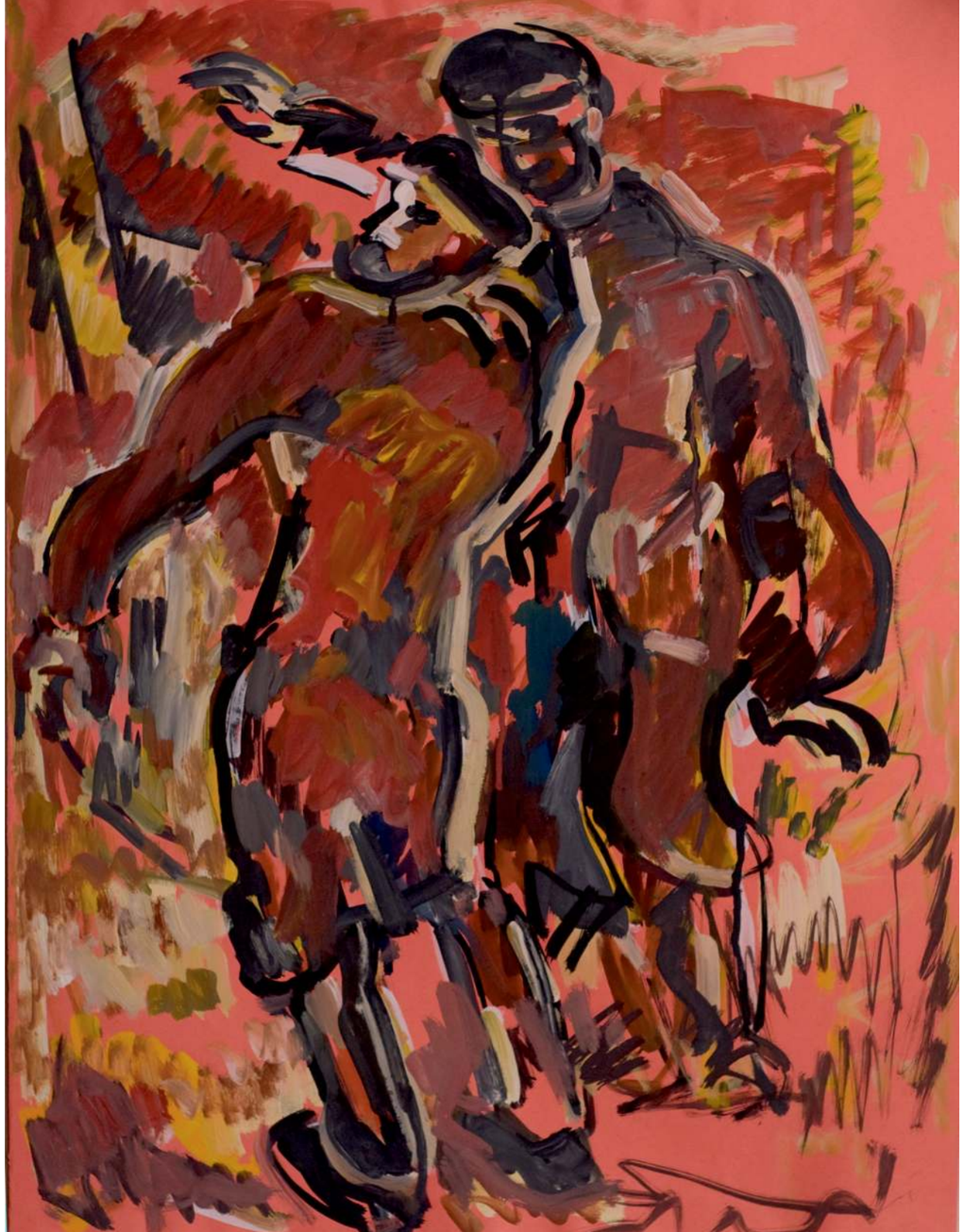
At the age of 16, in 1922, he arrived in Petrograd (since 1924 called Leningrad). There he studied at Artists Support school, worked as a curator in halls of the Winter Palace, organized solo exhibitions, defended his views on painting among Filonov's pupils, kept friends with D.Shostakovich, I.Sollertinsky, E.Garin, B.Erbstein, V.Dimitriyev and V.Kostrovtsky, mixed with the artists from “Krug” (The Circle) and tried hard to understand K.Malevich's ideas. But he understood something else: the main thing in art is imagery, internal content and emotions, because if these qualities are missing, the formal quest and external effects do not attract spectators.

Almost no S.Gershov's works from this period have survived – only a few drawings and two children books with his illustrations.

In 1932, he left Leningrad and in a good and creative company - with artists B.Erbstein and Y.Safonov, poets D.Harm and A.Vedensky – went into his first exile to Kursk. Later he lived in Moscow, during the war worked in Siberia, but since 1948 spent eight years in Vorkut deportation camp. But he survived. And he continued to draw – many portraits of prisoners drawn in the camp have been preserved. In 1956 he returned to Leningrad.

During the period of final thirty years of his life – from 1956 to 1989 – S.Gershov created a lot of paintings and graphic works executed in his individual manner and most frequently in his unique mixed technique: tempera, gouache, water-color, ink on paper, cardboard, wall-papers, foil, newspapers…

Exhibitions of his art works were organized in Leningrad, but especially often in Georgia, and since 1965 also in foreign countries – England and the USA, where he was considered to be a follower of M.Chagall's and H.Sutin's ideas. In the 60s of the 20th century, A.Edner, artist from Leningrad, called S.Gershov a master of improvisation style in painting, drawing on the experience of his culture.

Good drawing school had always underlain the “improvisation”, “spontaneity” of S.Gershov's works – he had been taught by Y.Pen, A.Eberling and by the end of 1930s by R.Falk: “Painting is the right color in the right place. But the right place is what is usually regarded as a drawing”. He was drawing and painting … everything! Landscapes of Vitebsk, Leningrad, Pskov, Georgia, Latvia and Estonia, all places he had been to; various still lives; portraits of musicians, artists, composer, ballet dancers and scientists. Some of them he knew personally (D.Shostakovich, P.Filonov, M.Chagall) others – he “knew” in his imagination (Michelangelo, Beethoven, Mozart, Rembrandt). He painted compositions dedicated to the Great Patriotic War, and he had been shocked by the tragedy in Spitak; there are also a lot of variations on dance and music themes, on ancient Russian painting and plots of Jewish festivities after motifs in stories by Sholom-Aleichem, I.-L.Pertza, I.Babel. Even a dull television program could inspire the artist to create an expressive image. However, most often he was inspired by music. One of the most interesting works by S.Gershov was the cycle “On D.Shostakovich's Seventh Symphony”, which had surprised the composer himself (seven works of this cycle are in the collection of the family of D.Shostakovich).

S.Gershov – “expressionist”. His art is a “scenery of a shattered soul” and a “cry of a soul” (as one of his later works has been named). “To soar up to the sky and cry out to the whole world about its strangeness and imperfection” – is what the artist should be engaged in according to S.Gershov's opinion. A heightened perception of the world, subjectivity and emotionality of perception deform objects and space, generate tension in colors, cause vibrations of brush strokes and lines, create stabile composition.

Being a cheerful and witty person, S.Gershov was endowed with “tragic feeling”, a characteristic feature of all great artists belonging to different periods, styles and trends, and manifested not only in the plots of their works but also in the properties of art language itself.
He often painted “parting”, “seeing-off”, “funeral” – life as a road to death. It is not by coincidence that one of his principal art works – the cycle “Requiem” – was created after the death of his wife, V.Kostritzka, a ballet dancer and teacher. “All of us die, but the trace of human mind and talent remains for ever” – the artist wrote in his memories. Creative work means overpowering death, the end of human existence, it is a human's escape from existential loneliness in this world. Therefore the main hero for S.Gershov is Artist, whose image is behind the different themes, plots and motifs of his works.

1/9 no cikla “Zemestrīce Spitakā. Armēnija”

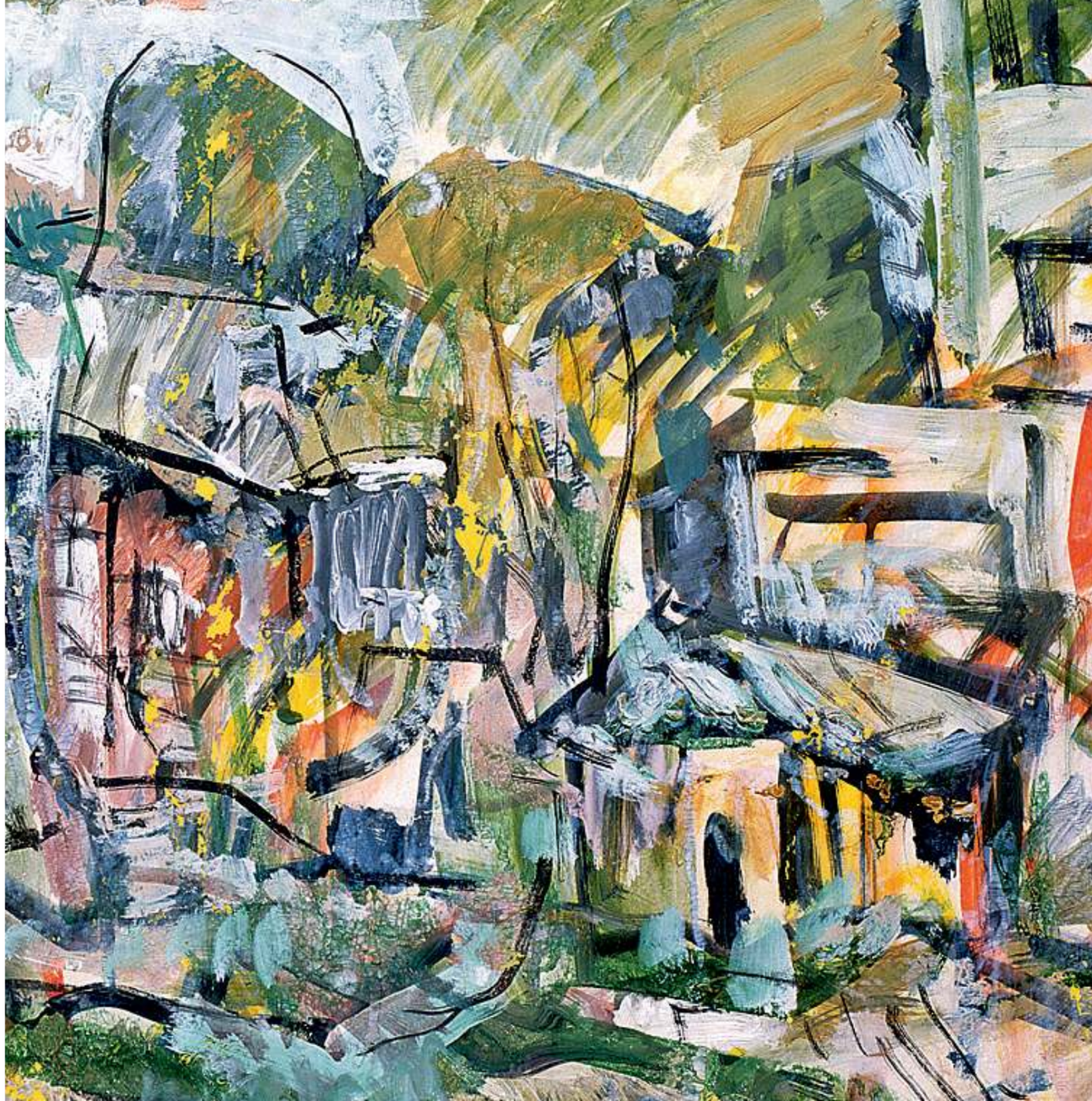
“The apotheosis of genius, by this the collapse of life is implied (and principally)” – this is how S.Gershov has been characterized by one of his youngest contemporaries A.Basin, artist belonging to the Leningrad non-conformist movement “chronicler”. In his opinion, S.Gershov embodied the same type of a creator as did Michelangelo, Rembrandt, Beethoven and Mozart.

In S.Gershov's case, “collapse of life” means that he was absolutely happy with a minimum of benefits of life and was not interested in social status and regalia. (Just to have the opportunity to work!). He was an “inconvenient” artist – an impudent, categorical singleton, whose attitude to creative work was very serious, without any irony as to a noble service and internal duty. All the rest was unimportant.

Irina Mamonova

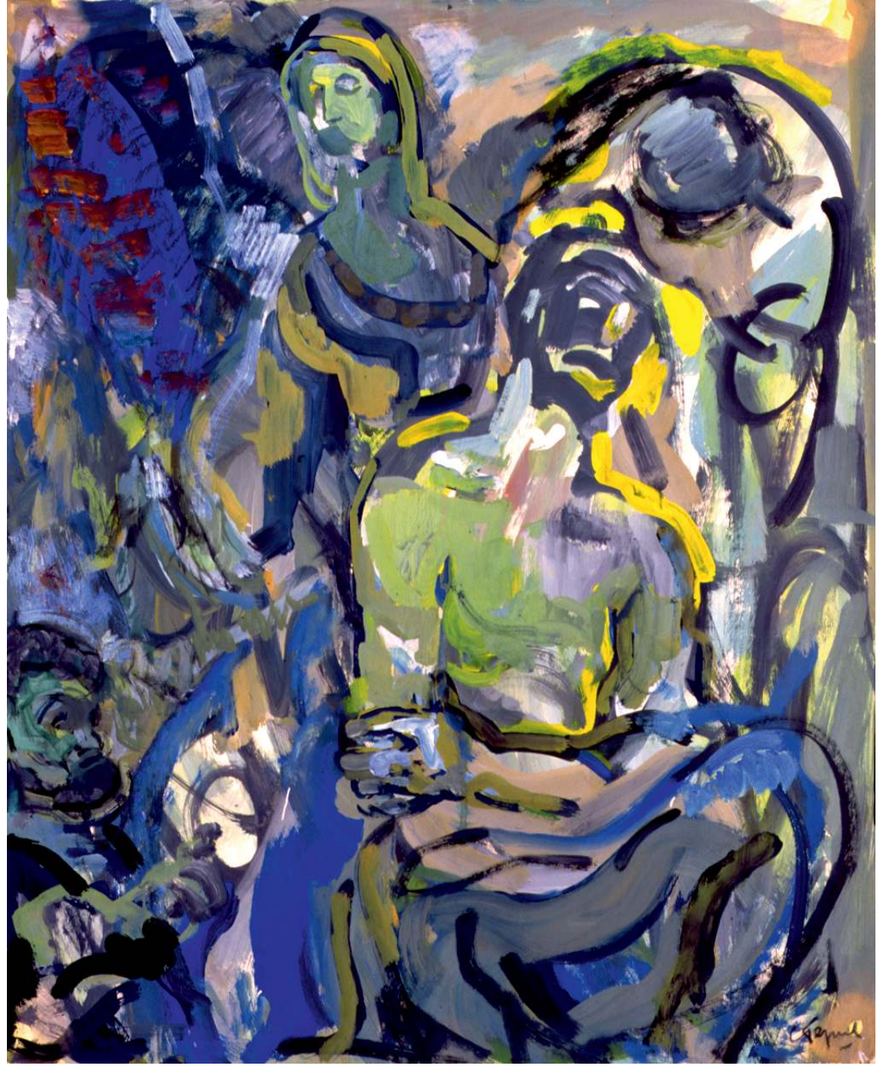
Vasaras ainava pie Ļeņingradas

Atgriešanās Florencē no cikla “Mikelandželo”

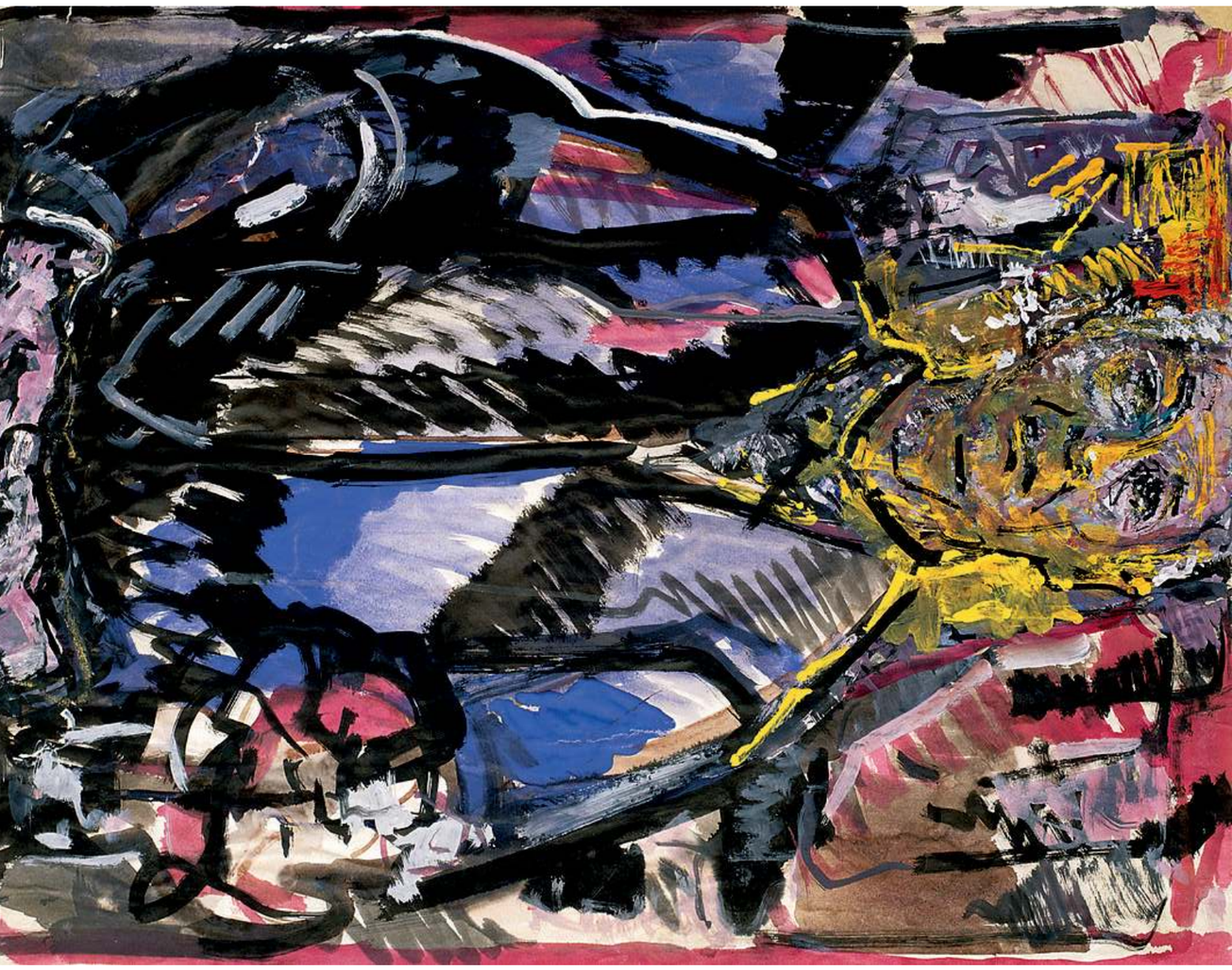
Gadčina

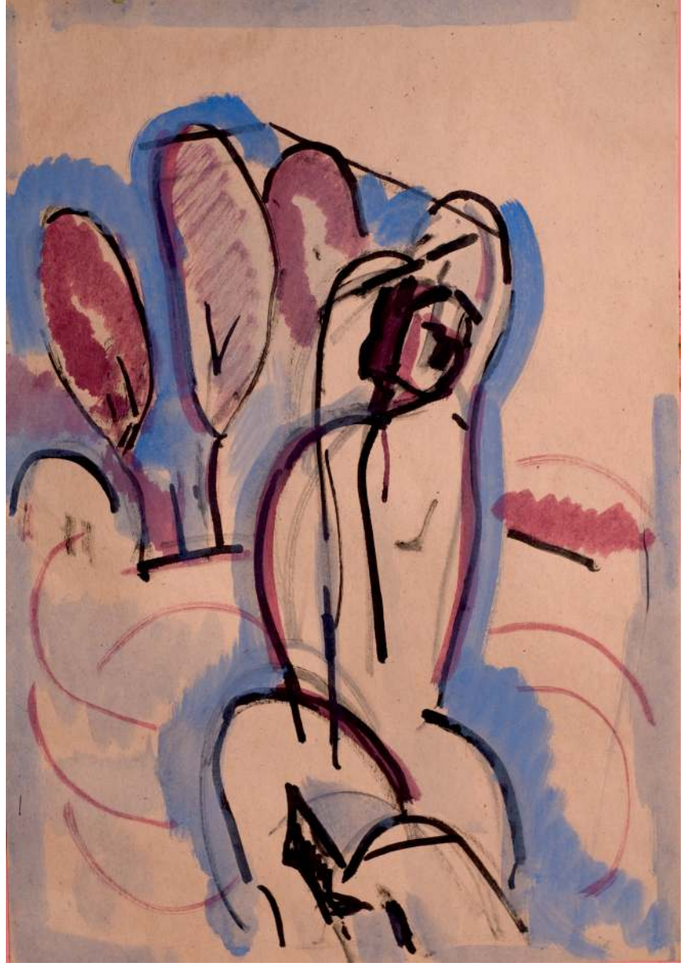
Ziemas ainava no cikla “Rekviēms”

Pavada uz skolu

Marka Šagāla portrets

Pludmalē

Bahčisaraja

Darbu saraksts / List of works / Список работ

lpp./p./с.

2 - **Koncerts (no cikla „Mūzika") / Concert (From Series „Music") / Концерт (из цикла «Музыка»).** 1986. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 83,5 x 61,5

5 - **Balerīnas V. Kostrovickas portrets / Portrait of Ballerina V. Kostrovickaya / Балерина Петербургского Мариинского театра В.С.Костровицкая.** 1979. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 59,5 x 55

8 - **Mākslinieks Pāvels Filonovs / Artist Pavel Filonov / Художник Филонов Павел Николаевич.** 1963. Kartons, eļļa / cardboard, oil / картон, масло, 48 x 52,5

9 - **Mikelandželo (no cikla „Mikelandželo") / Michelangelo (From Series „Michelagelo") / Микелэанджело (из цикла «Микеланджело»).** 1975. Papīrs, tempera / tempera on paper / бумага, темпера, 73,7 x 60

10 - **2/9 (no cikla „ Zemestrīce Spitakā. Armēnija") / 2/9 (From Series „The Earthquake in Spitak. Armenia") / 2/9 (из цикла «Землетрясение в Спитаке. Армения»).** 1988–1989. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 68 x 45

11 - **3/9 (no cikla „ Zemestrīce Spitakā. Armēnija") / 3/9 (From Series „The Earthquake in Spitak. Armenia") / 3/9 (из цикла «Землетрясение в Спитаке. Армения»).** 1988–1989. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 72 x 49

12 - **Zārkā likšana (no cikla „Rekviēms") / Putting into the Coffin (From Series „Requiem") / Положение во гроб (из цикла «Реквием»).** 1979. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 58,5 x 75

13 - **Bēthovens (no cikla „Mūzika") / Beethoven (from series „Music") / Бетховен (из цикла «Музыка»).** 1986. Kartons, jaukta tehn. / cardboard, mixed media / картон, смеш. техн., 82,5 x 60

15 - **Ebreju deja / Jewish Dance / Еврейский танец.** 1980. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 72,3 x 55,2

16 - **1/9 (no cikla „ Zemestrīce Spitakā. Armēnija") / 1/9 (From Series „The Earthquake in Spitak. Armenia") / 1/9 (из цикла «Землетрясение в Спитаке. Армения»).** 1988–1989. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 78 x 58,2

18 - 19 - **Vasaras ainava pie Ļeņingradas / Summer Landscape Near Leningrad / Летний пейзаж под Ленинградом.** 1979. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 60 x 80

20 - 21 - **Atgriešanās Florencē (no cikla „Mikelandželo") / Return to Florence (From Series „Michelangelo") / Возвращение во Флоренцию (из цикла «Микеланджело»).** 1975. Kartons, jaukta tehn. / cardboard, mixed media / картон, смеш. техн., 60 x 72

22 - **Gatčina / Gatchina / Гатчина**. 1987. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 56 x 73

23 - **Ziemas ainava (no cikla „Rekviēms") / Winter Landscape (from series „Requiem") / Зимний пейзаж (из цикла «Реквием»).** 1980-1985. Kartons, jaukta tehn. / cardboard, mixed media / картон, смеш. техн., 57,5 x 70,3

24 - **Pavada uz skolu / Accompanies to school / Провожает в школу.** 1976. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 78 x 59,5

25 - **Marka Šagāla portrets / Portrait of Marc Chagall / Портрет Марка Шагала.** 1987. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 63 x 49,53

26 - **Pludmalē / On the Beach / На пляже.** 1987. Kartons, jaukta tehn. / cardboard, mixed media / картон, смеш. техн., 71,5 x 49,5

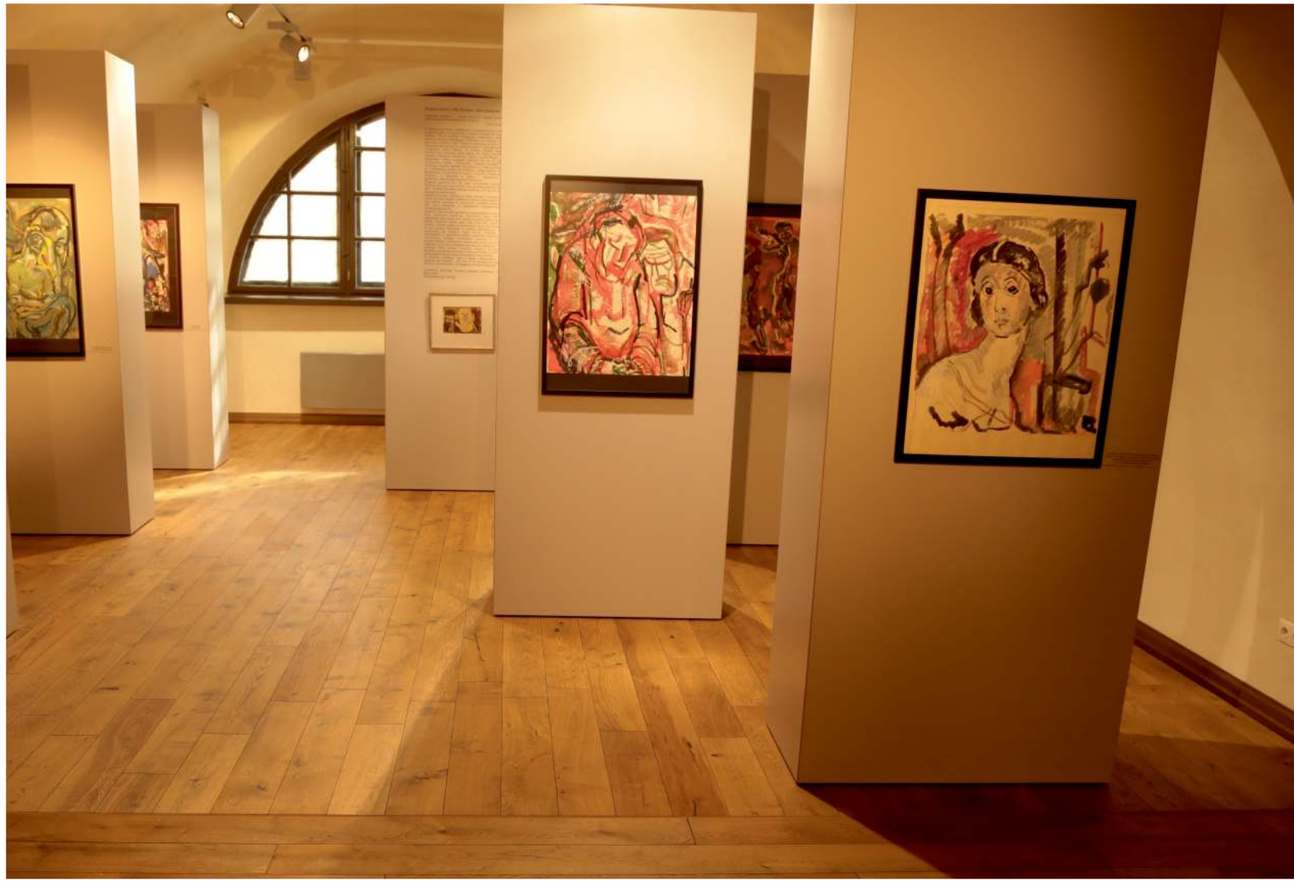
27 - **Bahčisaraja / Bakhchisaray / Бахчисарай.** 1970. Kartons, jaukta tehn. / cardboard, mixed media / картон, смеш. техн., 100 x 79,6

30 - **Pašportrets / Self-Portrait / Автопортрет.** 1986. Audekls, eļļa / canvas, oil / холст, масло, 123x 93

31 - Skats no S.Geršova ekspozīcijas Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā / The wiew of of S.Gershov exposition in Daugavpils Mark Rothko Art Centre / Вид экспозиции С.Гершова в Даугавпилсском Арт Центре им. Марка Ротко

Pašportrets (fragments)

Skats no S.Geršova ekspozīcijas Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā

Solomons Geršovs
Izstādes katalogs, Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs, Daugavpils, 2013, 32 lpp.

Solomon Gershov
The exhibition catalog, Daugavpils Mark Rothko Art Centre, Daugavpils, 2013, 32 p.

Соломон Гершов
Каталог выставки, Даугавпилсский Арт Центр им. Марка Ротко, Даугавпилс, 2013, 32 стр.

Izstāde Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā: 24.04. - 31.12.2013.
The exhibition in Daugavpils Mark Rothko Art Centre: 24/04/2013 - 31/12/2013.
Выставка в Даугавпилсском Арт Центре им. Марка Ротко: 24.04. - 31.12.2013.

Redaktori / Editor / Редакторы: Zane Stapkeviča, Māris Čačka
Teksts / Text / Текст: Irina Mamonova
Foto / Photo / Фото: Aleksandr Shmidt
Dizains / Design / Дизайн: Māris Čačka
Tulkojums latviešu valodā / Translated by (in Latvian) / Перевод (латышский): Valentīna Smertjeva
Tulkojums angļu valodā / Translated by (in English) / Перевод (английский): Broņislava Kalniņa
Korektori / Corrector / Корректоры: Broņislava Kalniņa, Valentīna Smertjeva
Izdevējs / Published by / Издано: Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs
Iespiests / Printed by / Отпечатано: MicroDot

Vāks / Cover / Обложка
Lūgšana / The Prayer / Молитва
1986. Papīrs, jaukta tehn. / paper, mixed media / бумага, смеш. техн., 62,5 x 59,5

ISBN: 978-9934-8417-1-2